

ročník 2015

SENICE NA HANÉ

FARNÍ LIST

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI

měsíc září

Svatá Anna s Marií a Ježíškem

Milí farníci, prostřednictvím Farního listu vás na prahu podzimu všechny zdravím a připomínám důležitou událost naší české a moravské Církve, která je před námi – Národní eucharistický kongres. Ten vyvrcholí v sobotu 17. října v Brně společnou mší sv. a následným průvodem s Eucharistií. Proč tento kongres naši biskupové vyhlásili? Hlavním cílem je veřejně vyznat a především posílit a prohloubit lásku k Pánu Ježíši v Eucharistii. Proto jsme také během roku mluvili o mši svaté, abychom ji lépe chápali a také lépe prožívali. Ježíš v Eucharistii je zdrojem a vrcholem života Kristovy Církve, tedy i křesťanského života každého z nás.

Stalo se to v jedné farnosti před několika lety. Při mši sv. po proměňování zničehonic přijde za mnou k oltáři malé děvčátko. Byl jsem z toho dost překvapený a čekal jsem, co se bude dít. Ale dívka se jen podívala, chvíli postála a vrátila se zpátky do lavice. Až po mši sv. jsem se dověděl, co to mělo znamenat. Malá Kamilka byla v kostele ještě s jinými dětmi a paní katechetkou. A po proměňování jí paní katechetka zašeptala: „Kamilko, teď je na oltáři Pán Ježíš.“ No a milá Kamilka se šla k tomu oltáři na Pána Ježíše podívat.

Kéž bychom i my měli podobnou touhu uvidět Ježíše, přiblížit se mu, dlít u jeho nohou jako Marie, sestra Lazarova. Každý pátek přede mší sv. k tomu máme příležitost. V kostele je v tichu vystavena Nejsvětější svátost. Je možné přijít a být s Ním. Vidíme chléb, ale víra nám říká, že je to živý Ježíš, který každému z nás říká: „Pojďte ke mně všichni, kdo jste obtíženi, a já vás obcerstvim.“ Chvilce prožité před Eucharistií jsou odpovědí na Boží lásku a zároveň posílením naší lásky.

Připojuji se k našim biskupům a všechny zvu na Národní eucharistický kongres do Brna.

S přáním pokojných dnů P. Martin

Hledáme osobnost farnosti

Milí čtenáři, je nenápadný, ženatý a toho času už i dvojnásobný otec. Asi zatím netušíte s kým že ten rozhovor je. Nedivím se vám, protože takových je v naší farnosti dost. Snad další indicie vám napoví. Farní list by bez něj nebyl. Je autorem spousty farních plakátů a certifikátů. Už tušíte? Pokud ne tak mi dovozte, představit vám našeho farního grafika. Jmenuje se Martin Obšel, bydlí ve Vodní ulici už pět let spolu se svou ženou Petrou a svými ratolestmi s Kubíčkem a s malou Kačenkou.

Prozrad' nám jak jsi se dostal k této důležité roli grafika farního listu?

Byl jsem osloven otcem Jiřím a Pavlem Dlabalem, který do té doby zastával moji roli v listu. Hledali někoho, kdo by to chtěl zkusit převzít.

Vždy mě na tiskovinách zajímal nejen obsah, ale i zpracování. Byla to příležitost. Lákala mě představa, být součástí něčeho tvůrčího, co dává smysl.

Určitě to není lehké a někdy i trochu stresující stihnout termín vydání, vše zkontrolovat a dát farnímu listu duši. Kde bereš inspiraci?

To je pravda. Když jsem si jako náctiletý kupoval časopis Level, měli autoři kromě kvalitních článků i něco navíc. Snažil jsem se přijít na to, v čem jsou tak výjimeční. To mě přivedlo k zájmu o obory, kterým se říká typografie a grafický design.

Dále o čem se autoři hojně zmiňovali, byla uzávěrka. Psali jak je to stresující a zároveň vzrušující období, jak do noci sedí nad články a dávají je do kupy. Trochu jsem jim záviděl.

Teď to zažívám.

Slyšela jsem, že ses pustil do virtuální prohlídky našeho kostela, jak tě to napadlo a kdy budeme moct se virtuálně projít?

Ano dělám na tom. Jsem fanoušek historie a architektury a to nejcennější co v Senici máme, je kostel. Nejlepší cesta jak ho dokonale poznat, je udělat si vlastní model. Při jeho tvorbě

stráví člověk s budovou a jejími detaily spoustu času. Bohužel nemám ten dar být manuálně zručný, proto ho tvořím na počítači. To mi dává na výběr dvě cesty jeho následného využití. Jednou je virtuální prohlídka pomocí počítače a druhá je fyzický model vytištěný na 3D tiskárně. Tak či tak, do dokončení má stále daleko, ale budu se snažit ho smysluplně využít, aby přinášel radost nejen mě.

Kde jsi studoval a kde nyní pracuješ?

Odborné středoškolské vzdělávání mám ze školy v Lutíně. Odmaturoval jsem jako mechanik seřizovač, což je vlastně obsluha obráběcího stroje. To se týkalo i mého prvního zaměstnání. Později jsem díky svému bratrovi dostal příležitost pracovat jako konstruktér. A ačkoli je to už více než sedm let, jsem mu za to stále vděčný.

Kde jsi bydlel před tím, než jsi přišel do naší farnosti?

Pocházím z Olomouce a bydlel jsem dvacet tři let na Povelu v paneláku. Chodil jsem na základní sportovní školu a měl jsem osvobození z tělocviku. Já vím, zní to divně, ale měl jsem jako dítě špatná záda a nosil jsem v té době ortopedický korzet. Měl jsem vlastní plán se cviky, které mi pomohly s jejich napravením.

Jinak mí rodiče pocházejí z Dubčan a Choliny, proto jsem nedaleko Senice trávil u babiček hodně času. A až jsem se začal zajímat o děvčata, bylo skoro jisté, že má budoucí žena bude z blízkého okolí.

Chodil jsi vždy do kostela, nebo až jsi poznal svou ženu?

Rodiče i prarodiče jsou věřící. Byl jsem veden k víře od dětství. Chodil jsem devět let do náboženství a po celou

dobu jsem byl ministrantem v kostele u sv. Mořice v Olomoci.

Poznáním Petky se mi jen potvrdilo, že je to správná cesta.

Teď jsi otcem dvou dětí, máš vůbec čas na své koníčky? Prozradíš nám je?

Čas teď nějak na koníčky moc nezbývá, ale nějaké stále mám. Začnu počítačovými hrami díky nimž mám svou úroveň angličtiny a i další koníčky. Zájem o jejich tvorbu mě přivedl k tvorbě počítačových modelů, to nyní využívám ve své profesi. Přivedly mě i k zájmu o zbraně. Občas si zajdu se svými kamarády na střelnici. Rád čtu o historii a krásném umění. V poslední době jsem pro sebe v literatuře objevil dílo Johana Wolfganga Goetha a jsem jím zcela okouzlen.

V naší farnosti začíná příprava na biřmování, vzpomeneš si na své biřmovací jméno a co tě na něm oslovilo?

Mým biřmovacím jménem je Karel, po našem blahoslaveném císaři z domu Habsburského. Jako dítěti nám ve škole vštěpovali vlastenectví k naší republice, ale ta tu není ani sto let. Zajímalo mě, jaké hodnoty vyznávali mí předci. A i když si to možná idealizují, tak představa, že v čele státu stál člověk vychovaný k víře v Boha, je pro mě velice inspirující.

Každý máme své plány a své cíle, jaké jsou tvoje?

V tom mám jasno, považuji své rodiče za vzor a manželstvím jsem získal další dvojici rodičů, ke kterým mám velkou úctu.

Byt ve všem dobrém jako oni, to je můj cíl.

Moc děkuji za rozhovor, přeji ti za celou farnost, aby se ti dařilo uskutečnit tvé plány a hodně elánu a inspiraci při tvorbě farních listů. A celé tvé rodině, ať jste spolu stále šťastní a zdraví. K tomu ať vám žehná Bůh.

Vendula Koupilová

Řeholníci v naší zemi

Rok zasvěceného života, který potrvá až do 2. února 2016, se pomalu přehoupá do své druhé poloviny. Je po prázdninách. Dalo by se říci, že uvolněnost léta se vrací s příchodem podzimu do starých dobrých kolejí, kdy děti usedají do školních lavic a do mnohých rodin se opět vrací řád nebo naopak chaos všedních dní. Vrací se i Farní list. Úkoly byly rozděleny a já začala přemýšlet, o čem psát tentokrát. Jak už to tak někdy bývá, člověk mluví, Pán Bůh mění. Při hledání nějakých informací k původně docela jinému článku do Farního listu jsem úplnou náhodou narazila na odkaz na videa, která se vztahují k Roku řeholního života. Velmi se mi líbilo video, kde mluví otec Mirek Herold SJ, olomoucký vysokoškolský kaplan, jezuita a učenec. Charismatický mladý muž, který na první pohled nepůsobí

jako někdo, kdo vede řeholní život. A přesto nebo spíše právě proto je jeho život v mnohém bohatší, než život nás „obyčejných“ lidí. I další videa jsou zajímavě zpracována a poutavě přibližují cestu jednotlivců, kteří svůj život odevzdali Bohu. Je úžasné, jakými různými životními událostmi nebo peripetemiemi si člověk mnohdy projde, než se ocitne tam, kde má být a kde najde své štěstí. Někdo nutkání odevzdat se Bohu zažil v brzkém mládí, hned po maturitě, někdo si prošel vztahem, prožil lásku, která se zdála směřovat k rodinnému životu v manželství, ale nakonec vše dopadlo jinak.

Videa vznikla jako dokumentární cyklus k Roku zasvěceného života, kdy hlavním iniciátorem je Arcidiecézní centrum pro mládež v Olomouci, ve

spolupráci s nadačním fondem Credo CZ.

Zpravidla píše úvahy, ale tentokrát poruším tradici a pojmu to jako doporučení. Doporučení zajímavě zpracovaného projektu, který má poutavou formou přiblížit a snad i popsat, co může pro mnohé znamenat řeholní život a že to není jen o zákazech a omezeních, věčných modlitbách, ale o hledání sebe sama, radosti ze života, vděčnosti a nalezení úplně jiného rozměru lásky, než na jaký jsme asi v dnešní konzumní společnosti zvyklí. Dle mého se toto opravdu povedlo.

Videa můžete shlédnout na www.youtube.com, kdy do vyhledávače stačí zadat ADCM Olomouc.

Anna Jahodová

Svatý Václav

Panovník a svatý mučedník.

Svátek svatého Václava slavíme dne 28.9., jako doporučený zasvěcený svátek. Málokdy se mezi vladaři najdou světci, proto je svatý Václav vzorem křesťanského panovníka a svatosti. Narodil se kolem roku 907 na Stochově u Kladna jako prvorozený syn vévody Vratislava a jeho ženy Drahomíry. Měl babičku Ludmilu, která se starala o jeho křesťanskou výchovu. Tenkrát ještě křesťanství nebylo v Čechách pevně zakořeněno. Většina národa byla pohanská. Václav měl na svou dobu vysoké vzdělání. V té době totiž většina panovníků neuměla číst ani psát. Václav znal slovanské písmo i latinu. Když zemřel jeho otec Vratislav, byl Václav jeho nástupcem. Ale protože byl ještě příliš mladý, vládla zatím místo něho

jeho matka Drahomíra. Vlady se ujal, když mu bylo asi 20 let.

Od počátku se snažil o kulturní a náboženské povznesení země a o vykořeneání pohanského smýšlení. Stavěl chrámy a pečoval o to, aby byly v zemi konány bohoslužby po všechny dny jako u velkých národů. Usiloval o zmírnění otroctví. Vykupoval dlužníky, zastával se sirotků a vdov. Zveleboval řemesla a obchod. Dbal také na přísnou kázeň a spravedlnost u soudů.

Václavův zbožný život a způsob vlády vyvolal spiknutí, s cílem odstranit vládnoucího knížete. Do čela této vzpoury se postavil jeho mladší bratr Boleslav. Ten pozval Václava do Staré Boleslavi na oslavu tamějšího kostela. Když šel Václav časně ráno na mši svatou, Boleslav ho dostihl a zaútočil na něj mečem. Václav ho odzbrojil, ale Boleslavovi pomocníci Václava u dveří

chrámu zabili. Bylo to 28. září 929 nebo 935.

Úcta ke svatému Václavovi se začala velmi rychle šířit nejen u nás, ale i za hranicemi. K jeho spontánnímu svatořečení došlo 3 roky po jeho zavraždění, kdy byly ostatky přeneseny ze Staré Boleslavi do rotundy sv. Víta. Ke kanonizaci místním biskupem došlo pravděpodobně záhy po založení pražského biskupství (973). Klepadlo ze dveří kostela, kterého se Václav držel, údajně Karel IV. dal připevnit na dveře kaple sv. Václava v katedrále sv. Víta v Praze. Do tohoto chrámu byly rovněž uloženy rekvizity, např. Václavova přilbice, drátěná košile i jeho meč. Osoba svatého Václava pak v průběhu 11. a 12. století přerostla v symbol české státnosti, patrona české země a jejího věčného a ideálního panovníka.

Petra Obšelová

Poznáváme svaté v našem kostele

Svatá Anna – matka Panny Marie

O sv. Anně není mnoho informací. Byla dcerou jistého betlémského kněze. Jméno Anna se vykládá jako „milostivá, laskavá“. Jejím manželem byl sv. Jáchym, který pocházel z Galileje. Většina zpráv o sv. Anně je spojena s jejím manželem Jáchymem. Žili spolu jako manželé 20 let, ale po tuto dobu se jim nenarodil žádný potomek. Jelikož Jáchym byl starším knězem a v té době neplodnost byla považována za Boží trest, jednoho dne velekněz odmítl Jáchymovu oběť. Totiž Jáchym a Anna byli pastýři a výtěžky pastýřského zaměstnání rozdělávali na 3 díly: na oběť do chrámu, chudým, a poslední díl užívali pro vlastní potřeby.

Jáchym odešel do přírody ke kajícím modlitbám. S Annou ani přes pohrdání neztratili svou nezlomnou důvěru v Boha a jeho záměrům. Po 40 dnech se mu zjevil anděl a oznámil mu, že jejich modlitby byly vyslyšeny a slíbil jim narození dítěte. Skutečně i přes vysoký věk se jim narodila dcera a dali jí jméno Marie.

V kanonických evangeliích, která tvoří Nový zákon, o nich zmínky nejsou. Jejich jména jsou uvedena v

apokryfním evangeliu sv. Jakuba, které je spisem z 2. století, ale církev jako takovému nepravému nikdy nepřiznala hodnotu apoštolského. Sv. Anna byla uctívána v lidových vrstvách i bez oficiálního prohlášení za svatou. Až papež Urban VI. v r. 1378 povoluje v Anglii uctívání sv. Anny jako světice. V 15. - 16. století dosáhla Annénská tradice vrcholu, když papež Sixtus IV. v roce 1481 přijal Annu do římského kalendáře.

A papež Řehoř XIII. v roce 1584 ustanovil její svátek pro celý svět na 26. Července. O šíření úcty ke sv. Anně se zasloužili zejména kapucíni, karmelitáni, benediktíni a augustiánští kanovníci. Ve východních křesťanských tradicích je prokázána úcta v 6. st., když císař Justicián dal na její počest vystavět chrám. Dceru Marii zasvětil jako dítě v Jeruzalémském chrámu, kde jí ve 3 letech věku umožnili další výchovu. Jáchym se Mariina návratu nedožil a brzo zemřel. Anna prý zesnula ve vysokém věku. Splnili to, co od nich Bůh očekával a zůstali v pozadí.

Scény ze života sv. Anny byly velmi oblíbeným tématem malířů až do Tridentského koncilu, který se konal v

letech 1545 – 1563, na němž bylo zobrazování apokryfních scén zakázáno. Nejznámější obrazy sv. Anny pocházejí od Caravagiga ve Vile Broghéze v Římě od Leonarda da Vinci v pařížském Louvru a od Masaccia v Ademii ve Florencii.

Na ikonách bývá Anna zpodobněna jako důstojná dáma v dlouhém červeném šatu, někdy drží v ruce knihu, lilii. Nejčastěji je vypodobněna jako odkaz na neposkvrněné dítě Marii se kterou i s Ježíškem a další známé vyobrazení je, jak sv. Anna vyučuje dívenku Marii. Tento obraz máme v našem kostele vlevo vedle kazatelny. Je ochránkyní matek a manželství, šťastného porodu, patronkou horníků, mlynářů, truhlářů, tkalců, krejčích, provazníků a také čeledínů. Je také patronkou Florencie, Neapole a celé země jako je Bretaň. Křesťané se k ní přicházeli modlit za déšť, proti bouři, ale i za nalezení ztracených předmětů. Atributy: Panna Maria a Ježíšek.

Svátek sv. Anny je od doby papeže Řehoře XIII. slaven společně se svátkem sv. Jáchyma 26. července.

Vychodilová Božena

Okénko do dění v církvi

V neděli 13. září byl na závěr bohoslužby čten dopis od českých a moravských biskupů. Bylo v něm obsaženo jak téma národního eucharistického kongresu, tak také biskupská synoda o rodině v Římě.

Národní eucharistický kongres se bude konat od 15. do 17. října na výstavišti v Brně. Jedná se o akci, která se v našich končinách koná poprvé a také její rozsah přesahuje různé další akce. Cílem celého kongresu je nalézt ztracenou úctu k eucharistii a také oživit význam této svátosti, která nám dává možnost setkat se s živým Kristem. Celý kongres je rozdělen do několika

částí. V naší diecézi proběhl nejprve v jednotlivých farnostech (leden-červen) a vyvrcholení na diecézní úrovni proběhlo o víkendu po slavnosti Těla a Krve Páně. V říjnu bude v Brně závěrečná část kongresu, při níž celá akce vyvrcholí. O možnosti dopravy budou farníci předem informováni. Osobní přihlášku lze podat na stránkách:

www.nek2015.cz.

Biskupská synoda je shromáždění biskupů, kteří mají za úkol pomáhat papeži svou radou při vedení celé katolické církve. Tématu rodiny se biskupové věnují ve dvou fázích: při mimořádném shromáždění (5. - 19. října 2014)

a při řádném shromáždění (4. - 25. října 2015). Období, které obě setkání spojuje, je věnováno reflexi nad tématy souvisejícími s rodinou. Řádné zasedání bude mít heslo: „Ježíš Kristus odhaluje tajemství a povolání rodiny“. Jak již heslo napovídá, cílem synody je snaha o přiblížení učení církve dnešním rodinám a tím jim také pomoci znovu objevit původní Boží záměr s rodinou, který je díky ideologiím velmi pokřiven. Ne nadarmo papež František vyzývá k modlitbě. Jedná se totiž o velmi citlivé téma, ve kterém se člověk může lehce octnout na tenkém ledu.

Josef Rozsypal

Pohled z Boloně (5)

Aneb varhany promlouvají do duše

Milí farníci a přátelé, ze všeho nejdříve bych vám chtěl poděkovat za řadu hezkých chvil, které jsem s vámi prožil během léta. To pro mě začalo, ještě než děti dostaly vysvědčení, tradičním skautským táborem a vyvrcholilo křtem malé Kateřiny z Vodní ulice o prvním zářijové neděli. Teď už jsem zase zpátky v Boloni, ale buďte si jisti, že na svůj domov nezapomínám. Vaše radosti a starosti, které jste mi svěřili, zůstávají před Pánem i mými radostmi a starostmi. Ve vzpomínkách na letošní „prázdniny“ zaujímá zvláštní místo červencová pouť u sv. Maří Magdaleny spojená s návštěvou biskupa Josefa Hrdličky a žehnáním varhan. Kolik to bylo radosti, když se stovky opravených a pečlivě naladěných pišťal po více než dvouleté odstávce rozezněly při slavnostní bohoslužbě! Vy, kdo si pamatujete jejich dřívější zvuk, jste jistě nepřeslechli tu obrovskou – skoro až neuvěřitelnou – změnu k lepšímu. Původní stav dřevěných součástí varhan vedl hodonínské restaurátory k závěru, že se záchranná operace rozjela doslova za pět minut dvanáct (ne-li později). O to víc děkujeme Bohu i všem ochotným dobrodincům a spolupracovníkům, že se nám tak odvážné dílo zdařilo. Při pohledu zblízka dnes senické varhany doslova voní zdravím. Při pohledu z dálky imponuje oku dříve zapomenutá krása. Osobně to považuji za dar i výzvu zároveň. Vždyť varhany „katedrálního stříhu“ nám v kostele nebudou nic platné, pokud nebudou

sloužit svému hlavnímu účelu – doprovodit naši modlitbu.

Když před rokem 2000 končila generální oprava kostela, řekl prý tehdejší duchovní správce, Mons. Jaroslav Studený: „Já jsem vám sehnal na kostel peníze, ale na vás teď bude, abyste do něj poctivě chodili. Prosím vás, milí farníci, když uslyšíte zvony, třeba i ve všední den, všeho nechte, vezměte děti a běžte na mši svatou.“ Po dokončení historické obnovy varhan bychom se měli ptát, zda jsme prosbu patera Studeného již uvedli do života. Vždycky sice nebude snadné „všeho nechat“ a jít do kostela, ale můžeme se o to alespoň pokusit. Že to nejde? A co kdyby byl na každé mši svaté alespoň nějaký zástupce za rodinu. Místo toho se zdá, že téměř prázdné bloky lavic ve středu večer začínají volat po zrušení jedné z mála pravidelných bohoslužeb, které v naší obci máme. Až k tomu dojde, nedivte se, jestli biskup přesune vašeho faráře jinam. Bratři a sestry, je nezbytně nutné probudit se ze spánku a pochopit, že otevřený kostel je tu pro nás. Bez Božího požehnání se každá naše námaha dříve či později obrátí v prach. Z hlediska duchovní síly a účinnosti se mši svaté žádná jiná modlitba nevyrovná. Až nám jednou v očistci bude jasné, jak bohatý pramen milosti jsme bez vážného důvodu léta obcházelí bez povšimnutí, zůstanou nám kvůli tomu oči pro pláč.

Při opravě varhan šlo mimo jiné o zachování kulturního dědictví pro další generace. Jak ale zajistit, aby budoucí generace uměly v rámci pestrého světa kultury rozlišovat mezi křesťanským kostelem, mešitou, muzeem a

divadlem? Vždyť v Evropě – i v České republice – už bohužel najdeme místa, kde byla církev dohnána k tomu, aby opuštěný farní kostel předala do světského užívání. V lepším případě se z něho stala obřadní, výstavní nebo koncertní síň. V horším případě bytakový chrám přeměněn na restauraci, soukromý dům, nebo v Holandsku dokonce na skatepark pro mládež nic netušící o slově evangelia, které kdysi pohnulo stavitele chrámu k jejich dílu. To by byl věru smutný výsledek. Pán Ježíš nás učí, že velké věci se rodí z každodenní poctivosti v maličkostech. Všichni tedy můžeme svou opravdovostí ve víře přispět k tomu, aby u nás mladí lidé měli v duchovním smyslu na co navazovat a nově přichozí přistěhovanci do čeho se integrovat. Za příkladem hodným následování nemusíme chodit daleko. Když se koná ve všední den mše svatá v Cholině, přijedou na ni kromě místních také četní věřící z Odrlic a z Dubčan. A koná-li se taková bohoslužba v Odrlicích, bývá tam i díky přespolním plná kaple. Než jsem odjel do Itálie, neodpustil jsem si procházku po senickém hřbitově. Chtěl jsem poděkovat zesnulé sestře, paní Marii Polisové, za věrnost Kristu a za její přínos pro duchovní život naší farnosti. Stejně tak dnes děkuji každému z vás, milí čtenáři, kdo chápete smysl mé výzvy a berete si ji k srdci. Otec biskup Hrdlička neskrýval na hodech u sv. Maří radost nad naší živou farností. Já to po své letní návštěvě vidím podobně, ale dodávám: Dělejme něco více pro to, aby nám takové krásné hodnocení vydrželo!

Žehná vám otec Tomáš

Krása varhan

Rok 2015 se nezapomenutelně zapsal do paměti a srdce každého z nás. V tomto roce se podařilo v naší farnosti rozeznít v plné kráse varhany v našem kostele. O restaurování varhan toho bylo již řečeno mnoho. A tak mi dovolu, podívat se na varhany trochu z jiného úhlu.

Varhany bývají někdy označovány „královským nástrojem“. A právem si toto své pojmenování zaslouží. Jsou totiž největším a mechanicky nesložitejším hudebním nástrojem. Možná to mnohé překvapí, ale varhany se řadí mezi dechové vícehlasé nástroje.

Největší varhany na světě jsou v Americe ve městě Atlantic City. Mají celkem 7 manuálů, 336 rejstříků a přes 33 112 píšťal. Největší píšťala je hluboké C v rejstříku Dulzian 64' a je 19,5 m dlouhá, je vyrobena z oregonské borovice a v nejširším místě má průřez 1 x

1 m. Některé píšťaly vydávají tóny pod subkontraoktávovou polohou s osmi kmity za sekundu, jiné zase vydávají zvuk o síle 130dB na vzdálenost 1 metru. Tyto varhany jsou nejhlasitějším a vůbec největším hudebním nástrojem, který byl kdy postavený.

Největší chrámové varhany na světě nejdeme podstatně blíž a to v německém Pasově, v katedrále sv. Štěpána. V letech 1977 až 1980 je postavila firma Eisenbart. Mají 5 manuálů a 233 rejstříků.

Největší varhany v České republice jsme každý z nás zcela určitě slyšeli. Nevěříte? Pokud jste alespoň jednou slyšeli hrát varhany v kostele sv. Mořice v Olomouci, pak jste slyšeli právě největší varhany u nás. Mají celkem 5 manuálů, 135 rejstříků a 10 400 píšťal.

Nejstarší varhany dochované a dosud funkční byly postaveny koncem

14. století v hradním kostele Notre Dame de Velére ve švýcarském Soinu. Tyto varhany mají 1 manuál a 8 rejstříků.

Nejstarší funkční nástroj u nás mají ve Smečně, v kostele Nejsvětější Trojice. Tyto varhany pocházejí z roku 1587.

Varhany v našem kostele sv. Maří Magdaleny nepatří ani k těm nejstarším, ani k největším nebo nejunikátnějším. Ale když se v plné kráse a síle rozezněly o letošní hodové slavnosti, tajil se nám všem dech, protože tyto varhany jsou jenom naše. A tak mi dovolu, ještě jednou poděkovat všem, kteří pomohli naší farnosti vrátit do varhan krásu tónu a sílu hlasu.

Dominika Doláková

Farní kuchařka

Milí farníci, a je to tu, konec prázdnin, dovolených a nejspíš i sluníčka. Nicméně nezoufejte, mám pro vás úžasný recept jak si tyto sychravé dny osladit! Pojďme si upéct drobenkový koláč.

Těsto

- 3 hrníčky polohrubé mouky
- 1 hrníček moučkového cukru
- 1 Hera
- 1 prášek do pečiva

1. Smícháme mouku s kypřícím práškem.
2. Rozpustíme Heru.
3. Mouku i s cukrem nasypeme do rozpuštěného másla a vytvoříme

drobenku. Kdo by chtěl, může přidat i skořici.

A teď, co potřebujeme na náplň:

- 2 balíčky tvarohu
- 1 hrníček mléka
- 1 hrníček moučkového cukru
- 1 balíček vanilkového cukru
- 2 vejce

1. Vyšleháním získáme tvarohovou náplň.
2. Dále budeme potřebovat asi 4 hrušky, které umyjeme, zbavíme jadřinců a nakrájíme na plátky.
3. Plech vyložíme pečícím papírem a nasypeme na něj polovinu

drobenky, na ní nalijeme tvarohovou náplň, položíme plátky hrušek a nasypeme druhou polovinu drobenky. Koláč můžeme vylepšit nasekanými mandlemi.

4. Pečeme asi na 170°C dozlatova.

Přeji dobrou chuť a krásný začátek blížícího se podzimu!

Ludmila Štafová ml.

Pomocná ruka

Nevíte si rady, jak porozumět svým dětem? Jak je na tom váš vztah? Co mám udělat proto, aby jsme si zase rozuměli?

Myslím si, že občas nás rodiče tyto otázky doběhnou, i když před nimi někdy utíkáme. Doufáme, že právě nás se to týkat nemůže, protože my jsme přece ti nejlepší rodiče a máme mezi sebou kamarádský vztah. Ale myslí si to i naše děti? Někdy je dobré zpytovat svědomí a naše rodičovství. Být dobrý rodič není vůbec lehké. A proto, pokud máte vy nebo někdo ve vašem okolí problémy a trápíte se nad vztahem se svými dětmi, můžeme vám doporučit „Kurz efektivního rodičovství“, který pravidelně připravuje centrum pro rodinný život. Tento kurz začíná 15. října od 17.00 do 19.30 hodin na Biskupském nám. 2 v Olomouci. Cílem programu je praktický nácvik řešení nejčastějších

problémových situací, se kterými se rodiče při výchově svých dětí setkávají. Poskytuje rodičům podporu a pomoc při zvládnání výchovných postupů, jež by vedly k dobrému fungování vztahu rodič – dítě a k celkovému pocitu spokojenosti v rodině.

V Kurzu efektivního rodičovství se rodiče scházejí, aby se seznámili s problematikou výchovy svých dětí, diskutovali o výchovných problémech a pod vedením zkušeného lektora si osvojili užitečné a praktické metody a techniky, získali tipy a podněty pro výchovu svých dětí.

Skupina poskytuje rovněž bezpečné a přátelské prostředí, čas i prostor si o problémech s dětmi pohovořit, sdílet

je s ostatními, vyměňovat si navzájem cenné zkušenosti o péči a výchově dětí.

Nezanedbatelnou úlohou skupiny je načerpání nových sil a energie, možnost si odpočinout, aby byl rodič dále schopen s chutí a zodpovědností plnit jednu z nejnáročnějších životních rolí a profesí zároveň, tj. být dobrým rodičem svým dětem.

Stačí se jen přihlásit na telefoním čísle 587 405 250 nebo e-mailu:

korenkova@arcibol.cz.

Kdo by nechtěl lépe porozumět svým dětem, správně s nimi komunikovat a předcházet hádkám?

Nebojme se říct si o pomoc, není to ostuda, ale odvaha!

redakce FL

Nový začátek

Tyto řádky jsou věnovány všem dětem od 3 let. Prosíme vás, rodiče, přečtěte tuto krátkou prosbu vašim dětem. A pokud to jen trošičku půjde, pomozte nám v naší farnosti vytvořit scholu z těch nejmenších – z vašich dětí. Děkujeme vám.

Každá první neděle v měsíci patří v našem kostele právě vám – dětem. A protože už je po prázdninách, myslíme si, že je ten správný čas se na každou

dětskou mši společně připravit. A tak zveme všechny děti od 3 let ke společnému nacvičování dětských písniček plných radosti a nejrůznějšími hudebními nástroji. Vůbec nevádí, že neumíte číst. To nebudete potřebovat. Důležité je přijít mezi nás a začít. Přijít může opravdu každý.

Budeme se scházet vždy v sobotu odpoledne v 15 hodin na faře před první nedělí v měsíci. Naše první setkání

tedy připadá na sobotu 3. října 2015. Tuto maličkou scholu povedeme my dva – Dominika a Metoděj. Určitě nás z kostela znáte. A tak se nebojte a přijďte mezi nás. Budeme se na Vás v sobotu 3. října v 15. hodin těšit.

Dominika ml. a Metoděj ml.

Pozvánky a oznámení

28. 9. 2015

Národní svatováclavská pouť

v 10 hodin, Stará Boleslav

3. 10. 2015

1. setkání malé scholy (děti od 3 do 10 let)

v 15 hodin na faře v Senici na Hané

10. 10. 2015

15. ročník Senické noty

začátek ve 14 hodin

společná mše svatá 17 hodin

16. - 17. října 2015

Národní eucharistický kongres 2015 v Brně

společná mše svatá v sobotu v 17. října v 10.30 více informací na www.nek2015.cz

31. 10. 2015

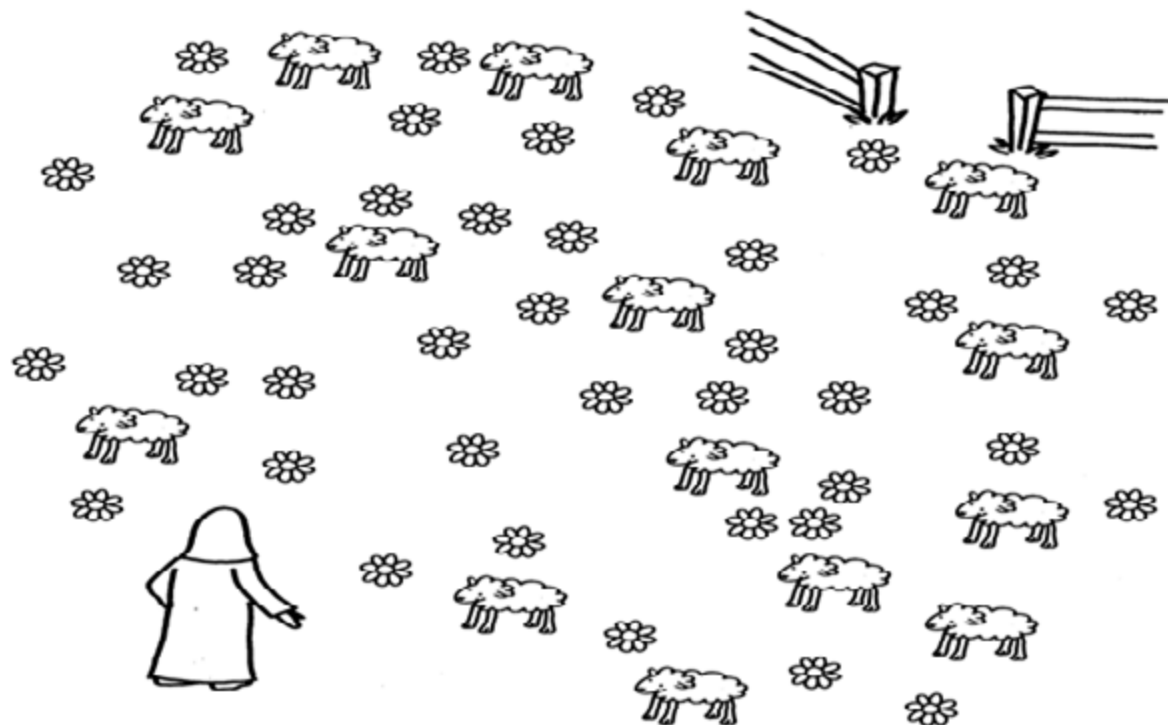
Děkanátní pouť za obnovu rodin

Kalvárie, Jaroměřice u Jevíčka

Děti dětem

Milé děti, máme tu pro vás jeden úkol. Pomoz Ježíšovi dovést všechny ovečky do bezpečí. Všechny spoj tak, aby čára končila ve vchodu do ohrady a začni od Ježíše. Dávej dobrý pozor, aby se tvoje tužka nedotkla žádné kytičky. Přejeme ti ať se ti daří.

Metoděj a Dominička

redakční rada Vendula Koupilová, Dominika Doláková, Anna Jahodová, Petra Obšelová, Veronika Dlabalová, Ludmila Štafová ml., Dominika Doláková ml., Metoděj Koupil ml.

grafická úprava Martin Obšel

telefon do kanceláře 733 741 607 **mobil kněze** 605 027 155

kontakt pro příspěvky redakcefl@seznam.cz **farní web** www.farnost-senice.cz